

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 97.222 van 28 juni 2001
in de zaak A. 100.110/VII-23.169.**

In zake : 1. de v.z.w. WATERSTRAATSE VELDEN,
2. Jan VAN GEEL,
3. Madeleine DE POTTER,
4. Maria VAN DER FLAAS,
die woonplaats kiezen bij
Advocaat Ch. COEN,
kantoor houdende te ANTWERPEN,
Mechelsesteenweg 210 A

tegen :

de bestendige deputatie van de provincieraad
van Antwerpen

tussenkomen partij :

de n.v. Bouwmaterialen VAN PELT,
die woonplaats kiest bij
Advocaat C. SERVAIS,
kantoor houdende te ANTWERPEN,
Frankrijklei 146.

DE VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat de v.z.w. WATERSTRAATSE VELDEN, Jan VAN GEEL, Madeleine DE POTTER en Maria VAN DER FLAAS op 5 februari 2001 hebben ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van "het besluit dd. 23 november 2000 van de bestendige deputatie van de provincieraad van de provincie Antwerpen waarbij het beroep, ingediend door verzoekers en andere derden tegen het besluit van het College van Burgemeester en Schepenen van Zoersel van 3 juli 2000 houdende vergunning aan nv VAN PELT tot het veranderen en toevoegen van vergunning tot exploiteren van een inrichting voor het bewerken van marmer en natuursteen te 2980 Zoersel, Handelslei 21, gedeeltelijk gegrond werd verklaard";

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur E. LANCKSWEERDT;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 22 mei 2001 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 14 juni 2001;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter M.-R. BRACKE;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat Ch. COEN, die verschijnt voor de verzoekende partijen, van Bestuurssecretaris T. DEPOORTER, die verschijnt voor de verwerende partij, en van Advocaat C. SERVAIS, die verschijnt voor de tussenkomende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur E. LANCKSWEERDT;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de n.v. BOUWMATERIALEN VAN PELT met een verzoekschrift van 26 februari 2001 vraagt om in het administratief kort geding te mogen tussenkomen; dat, als begunstigde van het bestreden besluit, zij belang heeft bij haar tussenkomst; dat het verzoek kan worden ingewilligd;

2. Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

2.1. Overwegende, wat de tweede voorwaarde betreft, dat de verzoekende partijen doen gelden wat volgt :

"Zoals reeds uiteengezet bij de bespreking van het belang van verzoekers bij de schorsing van het bestreden besluit, zullen verzoekers sub 2, sub 3 en sub 4 die allen op minder dan 100 m wonen van de voorziene inrichting, een bezwarende en hinderlijke aanslag kennen op hun leefklimaat en woonomgeving door de exploitatie vijf dagen op zeven van een industriële betoncentrale op enkele tientallen meters van hun woningen.

De gehele omgeving waar de leden van verzoekster sub 1 wonen, zal eveneens zwaar aangetast worden door de onherstelbare verminking van het landschap door inplanting van een torenhoge betoncentrale met silo's alsook door de zekere toename van het zwaar vrachtwagenverkeer en het gewoon verkeer op een landelijke verbindingsweg die op zulk verkeer niet is voorzien.

Het hoeft geen betoog dat verzoekers die in een rustige landelijke woonwijk die paalde aan een ambachtelijke zone waar enkel kleine of middelgrote ondernemingen zich kunnen vestigen, die geen abnormale hinder voor de omgeving veroorzaken, woonden een onherstelbare schade zullen lijden door de geluidsoverlast, de stofemissie, de trillingen die de zware vrachtwagens bij het aan- en afvoeren van minerale producten, bouwmaterialen, stenen, kiezels, zand voor de werking van de betoncentrale zullen teweegbrengen. De werking zelf van de betoncentrale zal belangrijke en onherstelbare hinder (trillingen en geluid) veroorzaken in de gehele woonwijk Kwikaard.

Het landelijk karakter van de woonwijk van verzoekers zal door de exploitatie van een industriële betoncentrale volledig worden teniet gedaan. Het leefklimaat en de privacy van de inwoners

zal zeker op ernstige wijze aangetast worden. De verkeersveiligheid zal door toename vrachtwagenverkeer en personenverkeer zeker in het gedrang worden gebracht daar de wegeninfrastructuur geenszins voorzien is op het verkeer voor een zulkdanige exploitatie. De verkeersstudie die opgelegd werd aan de aanvrager, kan deze hinder geenszins wegnemen.

De visuele hinder door de bouw van een torenhoge betoncentrale met silo's zal voor alle verzoekers substantieel zijn.

Het gehele landschap dat thans gedeeltelijk verminkt is door de gedeeltelijke uitoefening van de milieuvergunning van 9 september 1999, zal volledig verminkt worden door de geplande uitbreiding. De visuele hinder is ernstig en onherstelbaar (...)

Verzoekers tonen derhalve aan dat zij een ernstig en moeilijk te herstellen nadeel lijden door de bestreden beslissing";

dat onder de uiteenzetting van het belang, de verzoekende partijen doen gelden wat volgt :

"De percelen van verzoekers sub 2 t.e.m. 4 liggen op minder dan 100 m van één van de percelen waarop de inrichting is gevestigd. De woningen van verzoekers sub 2 en sub 4 liggen vlak tegenover de insteekweg die naar de ingang van het bedrijf leidt.

Een aantal leden van verzoekster sub 1 wonen in de Waterstraat. De overige leden wonen in straten die rechtstreeks uitgeven op de Waterstraat, of wonen in straten die de toegangsweg Waterstraat gebruiken om naar Schilde of Zoersel te rijden voor hun dagdagelijkse activiteiten.

De hele omgeving heeft een overwegend residentieel karakter.

De grootte van de percelen van de nv IMVAP bedraagt 42.930 m². Uit de bouwvergunning van 1998 blijkt dat deze gronden grotendeels zullen aangewend worden als verkoopruimten of opslagplaats. Dit veronderstelt een enorme aanvoer aan grondstoffen en bouwmaterialen zodat een druk vrachtwagenverkeer onvermijdelijk wordt alhoewel in de verkeersinfrastructuur hierop geenszins is voorzien.

Uit het feit dat uit de plannen van de bouwvergunning blijkt dat meer dan 40 parkeerplaatsen werd(en) voorzien voor bezoekers, kan afgeleid worden dat op de percelen ook een intense kleinhandelsactiviteit zal uitgeoefend worden.

De nieuwe bouwaanvraag en het bestreden besluit hebben betrekking op de uitbreiding van de

opslagplaats en het bouwen/exploiteren van een betoncentrale.

Verzoekers die in een rustige en residentiële wijk wonen, hebben belang dat de ambachtelijke en KMO zone waaraan hun wijk paalt, niet tot een ruimte wordt omgevormd die niet aansluit bij de overige gebieden. De inplanting van een gigantische opslagplaats met de hinder die ermee gepaard gaat (zeer belangrijke geluidshinder door laden en lossen in openlucht, trillingen, stofemissie van de minerale grondstoffen die in openlucht in boxen worden opgeslagen, verkeershinder door aan en afrijden van vrachtwagens, bestelwagens en personenwagens) tast in ernstige mate de woonomgeving van verzoekers aan. Een betoncentrale zal de hinder (geluidshinder, trillingen en stofemissie) alsook de verkeershinder doen toenemen.

Verzoekers sub 2 t.e.m. 4 hebben uiteraard belang dat hun leefkwaliteit niet verder en nog meer wordt aangetast door de geluidsoverlast van zware vrachtwagens die bouwmaterialen en minerale producten lossen en laden, door de stofemissie bij lossen en laden van zand, door het zwaar vrachtwagenverkeer op het terrein van 4 ha groot en in het 1^e gedeelte van hun straat, door de werking van een geluidsproducerende centrale. Bovendien zal de huidige visuele hinder (één magazijn van 7 m hoog) van verzoekers nog toenemen door het bouwen van torenhoge installaties voor de betoncentrales”;

2.2. Overwegende dat de verwerende partij in haar nota daarop als volgt antwoordt :

“Wat de bereikbaarheid op zich betreft van de KMO-zone, wordt verwezen naar hetgeen de AROHM daarover zegt in haar advies:

‘De bereikbaarheid van het ambachtelijk gebied is niet problematisch. Via de N12 en de Waterstraat/Delbekelaan die als een doorgaande weg kan worden beschouwd kan men de Kwikaard bereiken. De Waterstraat/Delbekelaan is op dit ogenblik reeds een drukke straat. De eerste 50 m van de Kwikaard is woongebied met landelijk karakter in functie van de Waterstraat/Delbekelaan. De noordzijde van de Kwikaard is woongebied met landelijk karakter, verderop woongebied.

De zuidzijde van de Kwikaard is gebied voor ambachtelijke bedrijven en/of KMO's. Na een 230 m vanaf de Waterstraat/Delbekelaan is een nieuwe

insteekweg in het ambachtelijk gebied voorzien waarlangs de aanvraag gevestigd is.

Het bijkomend aantal bewegingen is moeilijk in te schatten. Evenmin is het in te schatten wat het verschil is in het aantal bewegingen tussen een groter bedrijf en verschillende kleine die er zouden kunnen worden gevestigd. Hoe dan ook is volgens het gewestplan een ambachtelijke zone voorzien op 50 m van de Waterstraat/Delbekelaan dat te bereiken is via normaal uitgeruste wegen'.

De PMVC achtte echter het bezwaar van verzoekers inzake verkeershinder wel gegrond en stelde daarom een beperking van de vergunningstermijn voor. De Bestendige Deputatie heeft dit advies gevolgd.

'Overwegende dat het element betreffende de verkeersonveiligheid en de verkeershinder gegrond is; dat de adviezen van de PMVC en de AROHM worden weerhouden op dit punt, nl. dat de KMO-zone ongunstig is gelegen en dat de bestaande wegenis deze zone onvoldoende ontsluit; dat een oplossing moet worden gezocht voor een goede ontsluiting van het terrein, gelet op het toenemend aantal vrachten (betonmixers, bijvullen van betonmixers, vervoer voor particulieren) ten gevolge van de uitbreiding van de exploitatie;

Overwegende dat omwille van dit aspect van eventuele verkeershinder en verkeersonveiligheid bijkomende bijzondere voorwaarden dienen opgelegd, nl.:

- het aan- en afrijden van betonmixers is verboden op zater-, zon- en feestdagen en tussen 19u00 en 7u00, zoals voorgesteld door de AMV
- de aanvrager moet in overleg met de gemeente Zoersel en Schilde een verkeersstudie met betrekking tot het vrachtvervoer door de exploitatie laten opstellen door een erkend deskundige waarvan de resultaten 1 jaar na de vergunningsdatum moeten voorgelegd worden aan het schepencollege van Zoersel en Schilde;

Overwegende dat omwille van ditzelfde aspect van eventuele verkeershinder en verkeersonveiligheid een beperking van de vergunningstermijn tot 3 jaar aangewezen is teneinde op korte termijn een evaluatie te kunnen maken van de eventuele hinder en de impact van de in de vergunning opgelegde maatregelen;'

Met andere woorden, het is niet zeker dat de verkeershinder en verkeersonveiligheid zal toenemen - de AMV betwijfelt dit immers in haar advies: 'Wat het verkeer van en naar de inrichting betreft, dient gesteld dat het aantal vrachtbewegingen, veroorzaakt door deze uitbreiding, niet in belangrijke mate zal toenemen.' - maar toch voldoende waarschijnlijk om deze op korte termijn te evalueren. Vandaar dat de vergunningstermijn dus drastisch is ingekort.

Verzoekers spreken over mogelijke hinder die de vrachtwagens eventueel zullen veroorzaken, maar tonen dit niet aan met concrete gegevens.

Die eventualiteit is net de reden tot beperking van de vergunningstermijn teneinde een evaluatie op korte termijn mogelijk te maken.

Bovendien werden dan nog eens bijkomende bijzondere voorwaarden opgelegd om mogelijke hinder in elk geval tot een aanvaardbaar niveau te beperken, nl. verbod van aan- en afrijden van betonmixers op zater-, zon- en feestdagen en tussen 19.00 u en 7.00 u, en een verplichte verkeersstudie in overleg met de gemeente Zoersel en Schilde.

De nieuwe betoncentrale ligt, zoals men in de adviezen en in de overwegingen van het besluit kan lezen, op minstens 250 m afstand van de meest nabijgelegen woningen en voldoet aan de Vlaremnormen inzake geluid en luchtmissies. De exploitant heeft verklaard een terrein van 4 ha te hebben aangekocht op de KMO-zone teneinde een groenscherm van 6 m te kunnen realiseren. De voorraadboxen zijn langs drie zijden afgesloten, worden langs twee zijden afgeschermd door het groenscherm en liggen op meer dan 200 m van de woningen.

De beweringen van verzoekers over mogelijke hinder van de betoncentrale kloppen dus ook niet.

Samengevat kan gesteld worden dat verzoekers steeds eventuele hinder aanhalen, maar dit nooit met concrete gegevens of feiten aantonen.

Bijgevolg is het moeilijk te herstellen ernstig nadeel niet aangetoond”;

2.3. Overwegende dat de tussenkomende partij in haar verzoekschrift tot tussenkomst doet gelden wat volgt:

“VAN GEEL, VAN DER FLAAS en DE POTTER stellen dat zij omwille van de nabijheid van hun perceel met de vestiging van VAN PELT, het exploiteren van de betoncentrale een ‘bezwarende en hinderlijke aanslag op hun leefklimaat’ zal betekenen. Zij roepen visuele hinder, trillingen en geluidshinder in en gaan hierbij voorbij aan het feit dat
1° niet bewezen is dat de exploitatie hinderlijk zal zijn;

2° zij naast een KMO-zone wonen.

VAN PELT herneemt in de eerste plaats de vaststellingen van gerechtsdeurwaarder ENGELS uitgevoerd op 21 en 22 februari 2001 (zie stuk 9).

De gerechtsdeurwaarder heeft zich immers begeven naar de KMO-zone Kwikaard, heeft de vestiging van VAN PELT bezocht en zich eveneens begeven naar de adressen van verzoekers.

Uit lezing van zijn proces-verbaal blijkt onder meer het volgende:

- Partij VAN GEEL woont aan de Kwikaard 127: '...stel vast dat, gestaan voor de woning, dit pand geen uitzicht heeft op de bedrijfsgebouwen van verzoekende partij'. Verder vermeldt hij: 'Vanaf voormeld pand heeft men zicht op het bedrijf ATF, gelegen op nummer 124, op gebouwen van de firma Van Tendeloo-Reniers, en op de GSM-mast;...'
- Partij VAN DER FLAAS woont aan de Kwikaard 125: '...stel vast dat dit gebouw een gedeeltelijk zicht geeft op de bedrijven verzoekende partij doch dat de afstand tussen de woning en de bedrijfsterreinen van verzoekende partij meer dan 100 meter is';
- Partij DE POTTER woont aan de Kwikaard 89: '...stel vast dat vanaf deze woning de bedrijfsgebouwen van verzoekende partij bijna niet zijn waar te nemen, tenzij tussen twee panden in, en dan nog afgeschermd door bomen en struiken.'

Wat de vermeende hinder van de huidig uitgevoerde exploitatie betreft, noteert de deurwaarder dat noch op 21/2 noch op 22/2 enige geluids-, geur- of stofhinder kan vastgesteld worden.

VAN PELT stelt trouwens ook vast dat verzoekers geen gewag maken van klachten tegen de lopende exploitatie wegens hinder. Er werd tot op heden geen P.V. van overtreding opgesteld (zie de verklaring van de politie op 23.02.2001 waarin staat dat er geen enkele melding van hinder werd ontvangen: stuk 8). De vraag stelt zich dus of verzoekers hinder zullen ondervinden van de geplande betoncentrale en de bijkomende opslag. Het is evenwel duidelijk dat verzoekers alle vermeende te verwachten hinder toewijzen aan de betoncentrale en silo's. VAN PELT herhaalt echter dat bovenvermelde partijen geen of nauwelijks zicht hebben op het bedrijf en zich op meer dan 100 m van de perceelsgrenzen ervan bevinden. De centrale komt achter de bestaande hal van ruim 7 m hoog en situeert zich dus achterin het terrein, zodat de afstand ten opzichte van de eigendommen van verzoekers nog veel groter is.

Stellen dat 15 m hoge silo's in een KMO-zone niet kunnen, is onaanvaardbaar. Het zicht van de KMO-zone wordt bepaald door grote en hoge opslaghallen, parking voor vrachtwagens e.d.m. De betoncentrale wordt achter een hoge hal, zodat de visuele hinder, in de mate dat verzoekers er werkelijk zicht op zullen hebben, volstrekt verwaarloosbaar is.

Aangezien de betoncentrale bovendien beantwoordt aan de best beschikbare technologie, en voldoet aan alle VLAREMnormen, is er geen enkele reden om aan te nemen dat deze geluids- of stofhinder zal

teweegbrengen. Op dit ogenblik is er trouwens ook geen geluids- of stofhinder, zoals de deurwaarder beschrijft in zijn P.V. De aanlevering van grondstoffen voor de centrale betreft slechts één vrachtwagen cement per dag. Voor de aanlevering van de andere grondstoffen, nodig voor de productie van 120 m³ per dag, zijn er vijf vrachtwagens nodig. Dit is perfect te verantwoorden door het feit dat de centrale een beperkte capaciteit heeft en zal fungeren als bijcentrale om de zeer lokale markt te bevoorraden. Er is dus evenmin verkeershinder ten gevolge van de exploitatie van de betoncentrale.

Wat het moeilijk te herstellen ernstig nadeel van de VZW WATERSTRAATSE VELDEN betreft, moet een en ander in een juist perspectief worden gesteld.

Op basis van de gegevens waarover VAN PELT thans beschikt, blijkt dat de leden van deze VZW allen woonachtig zijn aan de overzijde van de Waterstraat/Delbekestraat, in vogelvlucht zeker 400 m verder.

Ten onrechte schrijft deze partij in het verzoekschrift dat haar leden wonen langs 'een landelijke verbindingsweg die op zulk verkeer niet is voorzien'. Niets is minder waar: de Waterstraat – Raymond Delbekestraat is vanaf de gewestweg Antwerpen een buurtsteenweg van groot verkeer, die de verbinding vormt tussen de gewestweg Antwerpen – Turnhout en enerzijds de Bethaniënlei, buurtsteenweg van groot verkeer tussen de gewestweg Antwerpen – Turnhout met de op- en afrit van de E10 te Sint-Job-in't Goor en anderzijds de gewestweg centrum van Brecht – centrum Westmalle. Dit is dus in geen geval landelijke weg ...

Trouwens de AMV en de PMVC zijn ook de mening toegedaan dat deze buurtsteenweg van groot verkeer dit transport aankan.

Eens te meer verwijst VAN PELT naar de uitgevoerde verkeerstelling, waarvan de cijfers voor zich spreken (zie supra). Ook dit element is een aanwijzing dat er geen sprake is van een ernstig moeilijk te herstellen nadeel.

Ook moet gezegd worden dat beide zijden van de Waterstraat/Delbekestraat zullen bebouwd worden (op dit ogenblik zijn nog niet alle percelen aan de ene zijde – waarachter VAN PELT gevestigd is – volgebouwd). Ten bewijze daarvan verwijst VAN PELT naar de afgeleverde verkavelingsvergunningen, bij Stedenbouw gekend onder de nummers 150/32 1, 150/482 en 150/488.

Alle z gezegde ernstige nadelen hebben betrekking op de gevolgen van het gewestplan dat van toepassing is ter plaatse;

De activiteit is immers verenigbaar met de bepalingen van dit gewestplan en het gewestplan brengt zelf teveel wat verzoekers inroepen;

De Raad van State oordeelde reeds eerder dat indien het nadeel niet zozeer voortvloeit uit de bouwvergunning maar in wezen uit de voorschriften van een gewestplan, er geen moeilijk te herstellen ernstig nadeel voorhanden is (LANCKSWEERDT, E., Het administratief kort geding, Kluwer, Deurne, 1993, nr. 246; R.v.St., nr. 40.111., 17 augustus 1992, LEYSSENS en cons. ; R.v.St., nr. 39.623, 10 juni 1992, A.S.B.L. Comité du quartier de Bertransart).

Dat de tweede voorwaarde om een schorsing toe te staan, niet vervuld is”;

2.4.1. Overwegende dat het bestreden besluit een vergunning verleent voor de gevraagde uitbreiding van een inrichting voor het bewerken van marmer en natuursteen met een betoncentrale, opslag voor minerale producten, de lozing van afvalwater en betonmaling, gelegen in een KMO-zone, voor een periode van slechts drie jaar, dit is tot 3 juli 2003, “teneinde op korte termijn een evaluatie te kunnen maken van de eventuele hinder en de impact van de in de vergunning opgelegde maatregelen”; dat dergelijke vergunning als het ware kan worden gekwalificeerd als een soort van proefvergunning; dat tweede, derde en vierde verzoekende partij weliswaar stellen dat hun percelen op minder dan 100 meter van de inrichting zijn gelegen, doch nalaten te specificeren wat de afstand is tot de onderdelen van de inrichting waarop de thans bestreden veranderingsvergunning betrekking heeft; dat de woningen van de leden van de eerste verzoekende partij nog op een verdere afstand zijn gelegen; dat blijkens de adviezen verleend door de afdeling milieuvergunningen en de provinciale milieuvergunningscommissie de effectieve afstand van de betoncentrale en van de opslagplaatsen -dit zijn de vergunde inrichtingen waarover de uiteenzetting van het nadeel van de verzoekende partijen gaat- ten opzichte van de meest nabij gelegen woningen respectievelijk minstens 250 en 200 meter bedraagt; dat blijkens de vergunningsaanvraag gemiddeld 60 m³ beton, 40 m³ chape en 20 m³ mortel per dag zullen worden geproduceerd, hetgeen eerder een vrij beperkte hoeveelheid is; dat de

verzoekende partijen geen concrete argumenten aanbrengen tegen het in de adviezen van de afdeling milieuvergunningen en de provinciale milieuvergunningscommissie gestelde dat aangezien de vergunde magazijnen langs drie zijden zijn afgesloten en langs twee zijden door een groenscherm worden afgeschermd, de exploitatie geen stofhinder zal veroorzaken, temeer daar de afstand tot de dichtstbijgelegen woningen meer dan 200 meter bedraagt; dat, overigens, tussen de woningen van tweede, derde en vierde verzoeker en de in het geding zijnde inrichting nog diverse andere bedrijven in de KMO-zone zijn gevestigd; dat wat het vrachtverkeer betreft, nergens uit de verleende adviezen kan worden afgeleid dat de toename ervan ten gevolge van de uitbreiding dermate groot zal zijn dat deze de grens van de voor een KMO-zone te verwachten verkeershinder zal overschrijden; dat desbetreffend niet kan worden voorbijgegaan aan het feit dat, zoals reeds gezegd, de door de betoncentrale geproduceerde hoeveelheid beton, chape en mortel geen ontzaglijke hoeveelheid betreft, zodat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat de weerslag van de exploitatie ervan op het vlak van het aantal vrachtwagenbewegingen eerder beperkt zal zijn; dat bovendien als bijzondere voorwaarde werd opgelegd dat het aan- en afrijden van betonmixers verboden is op zater-, zon- en feestdagen en tussen 19u en 7u; dat het gegeven dat volgens een aantal adviezen de KMO-zone ongunstig zou zijn gelegen, losstaat van de hinder specifiek teweeggebracht door de vergunde uitbreiding en de ganse KMO-zone betreft; dat overigens aan de exploitant werd opgelegd om binnen het jaar een oplossing voor te leggen voor een goede ontsluiting van het terrein; dat, wat de eerste verzoekende partij betreft, uit het advies van de afdeling stedenbouwkundige vergunningen van AROHM, blijkt dat de Waterstraat-Delbekestraat een doorgaande en reeds vrij drukke straat is, hetgeen wordt bevestigd door de verkeerstellingen die de tussenkomende partij

heeft bijgebracht; dat, voorgaande elementen samen in acht genomen, de verzoekende partijen niet aannemelijk maken dat de exploitatie van de vergunde uitbreiding hen een dermate ernstig nadeel zal berokkenen dat dit nadeel niet gedurende nog twee jaar kan worden ondergaan;

2.4.2. Overwegende dat, gelet op de afstand tussen de woningen van de verzoekende partijen en de vergunde magazijnen en betoncentrale, op het gegeven dat de betonsilo's zijn gelegen achter een bestaande hal van ruim zeven meter hoog, dat de magazijnen als het ware inherent zijn aan een KMO-zone, en er tussen de betrokken inrichting en de woningen van de verzoekende partijen nog diverse andere bedrijven zijn gevestigd, de visuele hinder die deze installaties en gebouwen teweegbrengen sterk moet worden gerelativeerd; dat, deze laatste elementen in acht genomen, ook bezwaarlijk kan worden gesteld dat de aantasting van het beweerd residentieel karakter van de omgeving moet worden toegeschreven aan de vergunde uitbreiding;

2.4.3 Overwegende dat ter terechtzitting de raadsman van de verzoekende partijen nog betoogt dat ook de vergunde afvalwaterlozing en betonmaling ernstige hinder teweeg brengt; dat evenwel een uiteenzetting omtrent dergelijke hinder niet in het verzoekschrift is terug te vinden en dan ook niet in aanmerking kan worden genomen;

2.5. Overwegende dat niet is voldaan aan de tweede door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State gestelde voorwaarde; dat deze vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen zonder dat de door de tussenkomende partij opgeworpen exceptie van onontvankelijkheid moet worden onderzocht,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het verzoek tot tussenkomst van de n.v. BOUWMATERIALEN VAN PELT in het administratief kort geding wordt ingewilligd.

Artikel 2.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 3.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

De kosten van de tussenkomst, bepaald op vijfduizend frank, komen ten laste van de tussenkomende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op achtentwintig juni tweeduizend en een, door :

Mevr. M.-R. BRACKE,
Mevr. A. WIJNANTS,

kamervoorzitter,
griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. WIJNANTS.

M.-R. BRACKE.